

Lukács evangéliuma

Vázlat

- I. Ajánlás (1,1–4)
- II. Jézus Krisztus születése (1,5–2,52)
 - A) Keresztelő János születésének ígérete (1,5–25)
 - B) Jézus születésének ígérete (1,26–56)
 - C) Keresztelő János születése (1,57–80)
 - D) Jézus születése (2,1–20)
 - E) Jézus bemutatása a templomban (2,21–39)
 - F) A tizenkét éves Jézus a templomban (2,40–52)
- III. Jézus nyilvános szolgálatának előkészítése (3,1–4,13)
 - A) Keresztelő János (3,1–20)
 - B) Jézus bemerítése (3,21–22)
 - C) Jézus nemzetségi táblázata (3,23–38)
 - D) Jézus megkísértése (4,1–13)
- IV. Jézus szolgálata Galileában és környékén (4,14–9,50)
 - A) Jézus Názáretben (4,14–30)
 - B) Jézus természetfeletti erejének és hatalmának megnyilvánulása Kapernaumban (4,31–44)
 - C) További csodák és az első tanítványok elhívása (5,1–28)
 - D) Jézus a bűnösök megmentésére küldetett. A szombat (5,29–6,11)
 - E) A tizenkét tanítvány elhívása (6,12–16)
 - F) Jézus tanít és gyógyít (6,17–49)
 - G) A kapernaumi százados hite és Jézus hatalma a halál felett (7,1–17)
 - H) Keresztelő János kérdése és Jézus válasza (7,18–35)
 - I) A bűnös nő megkeni Jézus lábát. A Jézust követő asszonyok (7,36–8,3)
 - J) Példázatok Isten országáról (8,4–21)
 - K) Jézus hatalma a természet, a démonok és a halál felett (8,22–56)
 - L) Jézus kiküldi tizenkét tanítványát (9,1–9)
 - M) Öt ezer ember megvendégelése (9,10–17)
 - N) Péter vallástétele és Jézus válasza (9,18–27)
 - O) Jézus megdicsőülése (9,28–50)
- V. Jézus szolgálata Júdeában és úton Jeruzsálem felé (9,51–13,21)
 - A) Jézust nem fogadják be egy samáriai faluban (9,51–56)
 - B) Jézus követése (9,57–62)
 - C) Jézus kiküldi hetvenkét tanítványát (10,1–24)
 - D) Az irgalmas samaritánus (10,25–37)
 - E) Mária és Márta (10,38–42)
 - F) Jézus imádkozni tanít (11,1–13)
 - G) Jézus Sátán feletti hatalma. A vallásos képmutatás (11,14–54)
 - H) Élet és üldözés és az utolsó időkben (12,1–13,8)
 - I) Gyógyítás szombaton. Példázatok Isten országáról (13,9–21)
- VI. Úton Jeruzsálem felé: Jézus szolgálata Pereában és környékén (13,22–19,27)
 - A) A szoros kapu (13,22–30)
 - B) Jézus üzen Heródesnek, és bánkódik Jeruzsálem miatt (13,31–35)
 - C) Jézus kérdése a farizeusokhoz (14,1–24)
 - D) Önmegtágadás és kereszthordozás (14,25–35)
 - E) Példázatok: elveszett, de megtaláltatott (15,1–32)
 - F) A hamis sáfár (16,1–18)
 - G) A gazdag és Lázár (16,19–31)
 - H) Hogyan éljünk Isten eljövendő országában? (17,1–19,27)
 1. Bűn, hit, feladat (17,1–10)
 2. Hála: tíz leprás meggyógyítása (17,11–19)
 3. Várakozás: Isten országa és az Emberfia eljövetele (17,20–37)

4. Állhatatosság: a hamis bíró (18,1–8)
 5. Önigazultság: a farizeus és a vámszedő (18,9–14)
 6. Hiszek, vagy saját magamban bízok: Jézus megáldja a gyermekeket.
A gazdag ifjú. A jerikói vak meggyógyítása. Zákheus (18,15–19,10)
 7. Hűség: a minák (19,11–27)
- VII. Jézus földi élete végén Jeruzsálemben (19,28–23,56)
- A) Jézus bevonul Jeruzsálembe, és megtisztítja a templomot (19,28–46)
 - B) Jézus a templomban tanít (19,47–21,4)
 - C) Jézus jövendölése a templomról. A nagy megpróbáltatás ideje.
Az Emberfia eljövetele (21,5–38)
 - D) Júdás elárulja Jézust (22,1–6)
 - E) Az utolsó vacsora (22,7–38)
 - F) A Gecsemáné-kertben (22,39–53)
 - G) Jézus a főpap házában (22,54–71)
 - H) Jézus Pilátus és Heródes előtt (23,1–25)
 - I) Jézus a keresztfán (23,26–49)
 - J) Jézus temetése (23,50–56)
- VIII. Jézus feltámadása és mennybemenetele (24,1–53)
- A) A feltámadás reggelén (24,1–12)
 - B) Jézus megjelenik a tanítványoknak (24,13–43)
 - C) Jézus mennybemenetele (24,44–53)

Szerző: Lukács

Téma: Jézus, az üdvözítő istenember

Keletkezés ideje: Kr. u. 60–63

Háttér

Lukács két könyvet címzett Teofilosznak, ezek közül az első az evangélium (azaz Jézus Krisztus igaz történetéről és örömhíréről szóló beszámoló), a második az Apostolok cselekedetei (ld. 1,3; ApCsel 1,1). A „nagya becsült” jelző használata azt jelentheti, hogy Teofilosz római tisztviselő volt, vagy legalábbis rangos, vagyonos személy. Lukács patrónusa lehetett, ő támogatta anyagilag, vagy ő felelt az írások lemásolásáért és terjesztéséért. Ezek a könyvek ugyanakkor Teofilosz személyes tanítására is szolgáltak. Bár a szerző egyik könyvben sem szerepel név szerint (sem a Lukács evangéliumában, sem az Apostolok cselekedeteiben), a korai kereszténység egyöntetű biznysága, illetve a szerzői stílus és a szerkezet azonossága Lukács szerzőségére mutat.

Lukács valószínűleg pogány (ti. nem zsidó) személyként lett Krisztus követője. Ő az egyetlen nem zsidó bibliai szerző. A Szentlélek ihlette, hogy teljes és pontos beszámolót írjon Teofilosznak (akinek a neve azt jelenti, hogy „Istent szerető”) a kereszténység kezdetéről, komoly szükségét töltve be ezzel az egyház pogány hátterű csoportjaiban. Ennek érdekében Lukács két fő művet alkotott: (1) a Lukács evangéliuma Jézus születéséről, életéről, szolgálatáról, haláláról, feltámadásáról és mennybemeneteléről számol be. (2) Az Apostolok cselekedetei a Szentlélek jeruzsálemi kitöltését beszéli el (amikor Isten elküldte Lelkét, hogy erővel ruhazza fel a keresztények első gyülekezeti közösségét), és azt, ami ezután történt az apostolokkal (az első gyülekezetek úttörő vezetőivel). Ez a két könyv együtt az Újsz. írásainak több mint egynegyedét teszi ki.

Pál gyülekezeteknek szóló leveleiből (amelyek szintén az Újsz. könyvei közé tartoznak) megtudjuk, hogy Lukács „szeretett orvos” (Kol 4,14) és Pál hűséges munkatársa volt (2Tim 4,11; Filem 1,24; a „mi” személyes névmás és a többes szám első személy használata végigvonul az Apostolok cselekedetein, tehát a szerző Pállal együtt élte át az eseményeket; ld. az Apostolok cselekedetei bevezetését). Lukács szövegeiből kiderül, hogy ügyes író, gondos történész és ihletett teológus (ti. olyan személy, aki Istent, valamint Isten és az emberiség kapcsolatát kutatja). Úgy tűnik, amikor evangéliumát írta, a zsidó közösségen kívüli egyházban nem létezett teljes, kiadott vagy széles körben terjesztett szöveg Jézusról. Máté eredetileg a zsidók számára írta evangéliumát, Márk pedig a római gyülekezetnek szánta az evangélium rövidebb, mégis teljes változatát. A görög nyelvű pogány világ hallotta ugyan a szemtanúk szóbeli beszámolóit Jézusról, valamint rendelkeztek rövid, írott kivonatokkal, viszont teljes, rendezett evangéliummal nem (ld. 1,1–4), ezért Lukács gondosan utánajárt mindennek az „elejétől kezdve” (1,3). Valószínűleg Palesztinában végzett kutatómunkát, amíg Pál börtönben volt Cézáreában (ApCsel 21,17; 23,23–26,32), és evangéliumát vagy ennek az időszaknak a vége felé fejezte be, vagy röviddel azután, hogy Rómába érkezett Pállal (ApCsel 28,16).

³⁹Miután mindent elvégeztek az Úr törvénye szerint, visszatértek városukba, a galileai Názaretbe. ⁴⁰A gyermek pedig növekedett és erősödött, megtelt bölcsességgel, és Isten kegyelme volt rajta.

A tizenkét éves Jézus a templomban

⁴¹Szülei évenként elmentek Jeruzsálembe a páska ünnepére.* ⁴²Amikor tizenkét éves lett, szintén felmentek Jeruzsálembe az ünnepi szokás szerint. ⁴³Miután pedig eltelték az ünnepnapok, és hazafelé indultak, a gyermek Jézus ott maradt Jeruzsálemben. Szülei azonban ezt nem vették észre. ⁴⁴Mivel azt hitték, hogy az útítársak között van, elmentek egy napjára földre, és csak akkor kezdték keresni a rokonok és az ismerősök között. ⁴⁵De mivel nem találták, visszatértek Jeruzsálembe, és ott keresték tovább. ⁴⁶Három nap múlva találták meg a templomban, amint a tanítómesterek körében ült, hallgatta és kérdezte őket, ⁴⁷és mindenki, aki hallotta, csodálkozott értelmén és feleletein. ⁴⁸Amikor szülei meglátták, megdöbbentek, anyja pedig így szólt hozzá: Gyermekem, miért tetted ezt velünk? Ime, apád és én kétségbeesetten kerestünk téged.

⁴⁹Ő pedig így válaszolt: **Miért kerestetek engem? Nem tudátok, hogy az én Atyám házában kell lennem?*** ⁵⁰Ők azonban a nekik adott választ nem értették.

⁵¹Jézus ezután elindult velük, elment Názaretbe, és engedelmeskedett nekik. Anyja mindezeket a szavakat megőrizte szívében, ⁵²Jézus pedig gyarapodott bölcsességben, testben, Isten és emberek előtt való kedvességben.*

2,41 2Móz
23,14–17
2,52 1Sám 2,26

Keresztelő János

(Mt 3,1–12; Mk 1,2–8; Jn 1,19–28)

³¹Tibériusz császár uralkodásának tizenötödik évében, amikor Júdea helytartója Poncius Pilátus volt, Galilea negyedes fejedelme Heródes, Iturea és Trakhónitisz tartományának negyedes fejedelme Heródes testvére, Fülöp, Abiléné negyedes fejedelme pedig Liszaniász volt, ²Annás és Kajafás főpapok idején szólt az Úr Jánoshoz, Zakariás fiához a pusztaban. ³Ő pedig bejárta a Jordán egész környékét, és hirdette a megtérés keresztségét a bűnök bocsánatára, ⁴ahogyan meg van írva Ézsaiás próféta beszédeinek könyvében:

„Kiáltó szava hangzik a pusztaban:

Készítétek az Ur útját,
egyenségetek ösvényeit!*

⁵Minden völgyet töltetek fel,
minden hegyet és halmot hordjatok
el,

legyen a görbe út egyenessé,
a göröngyös simává:

⁶és meglátja minden halandó az Isten
szabadítását.”

⁷A sokaságnak tehát, amely kiment hozzá, hogy megkeresztelkedjék, ezt mondta: Ti viperafajzatok! Ki figyelmeztetett titeket, hogy meneküljétek az eljövendő harag elől?*

⁸Teremjétek hát megtéréshez méltó gyümölcsöket, és ne kezdjétek azt mondogatni magatokban: A mi atyánk Ábrahám! Mert mondom nektek, hogy Isten ezekből a

3,4–6 Ézs 40,3–5
3,7 Mt 12,34;
23,33

2,49 az én Atyám házában kell lennem: Más fordítás:
Atyám dolgaival kell foglalkoznom

2,40 A GYERMEK PEDIG NÖVEKEDETT. Valódi embergyerekként Jézus is átélte a testi-lelki fejlődés folyamatát. Egyre növekedett bölcsességben, mivel Isten kegyelme nyugodott életén. Emberi természetében tökéletes volt – ellentétben mindenki mással, aki valaha élt –, és minden tekintetben éppen úgy fejlődött, ahogy Isten akarta.

2,49 AZ ÉN ATYÁM HÁZÁBAN KELL LENNEM. Jézus nem a szüleivel szállt szembe, hanem a magasabb rendű küldetését helyezte előtérbe az elvárásokhoz képest. Mennyei Atyja céljainak betöltésére jött a földre, ez volt elsődleges feladata. Figyeljük meg, hogyan kerül szembe, amit Jézus („az én atyám”), és amit Mária mond („apád”, ld. 48. v.)! Nem a tiszteletlenség motíválta, hiszen tizenkét évesen is tudta, milyen kapcsolat fűzi Istenhez, és engedelmeskedett is szüleinek, amikor érte jöttek (51. v.; ld. a „SZÜLŐK ÉS GYERMEKEK” c. cikket, 1673. o.).

2,52 JÉZUS PEDIG GYARAPODOTT BÖLCSÉSSÉGBEN. A Biblia mindössze ennyit árul el Jézus kamasz- és fiatal felnőttkoráról. A 2,52 és a 3,1 között körülbelül tizennyolc év telt el Jézus életéből, ez a rövidke kijelentés azonban remekül áttekinti Jézus fejlődését. Az élete későbbi éveit leíró szakaszokból bepillantást nyerhetünk Jézus életébe. A Mt 13,55 és Mk 6,3 alapján tudhatjuk, hogy nagycsaládban nőtt fel, apja ács volt, és Jézus is kitanulta a szakmát. Mivel Józsefet egyáltalán nem említük többé az evangéliumok (Máté, Márk, Lukács és János beszámolója Jézus életéről), valószínűleg meghalt

még Jézus nyilvános szolgálatának kezdete előtt, és Jézus viselt gondot anyjáról és fiatalabb testvéreiről. Az ács munkájához tartozott a bútorkészítés és -javítás, valamint a mezőgazdaságban használt szerszámok (eke, iga) készítése is. Kiderül, hogy Jézus ezek alatt az évek alatt minden szempontból gyarapodott: mentálisan (bölcsességben), fizikailag (testben) társadalmilag és lélekleben (Isten és emberek előtt való kedvességben) – és mindvégig tudatában volt, hogy Isten az Atyja (49. v.).

3,1–2 CSÁSZÁR [...] PILÁTUS [...] HERÓDES. A történetírók az események idejét sokszor úgy határozták meg, hogy megadták az akkor uralkodó személy uralkodásának évét. Tibériusz volt az egész római világ uralkodója, a többi felsorolt személy pedig neki volt alárendelve a különféle területeken. Nagy Heródes halálát (Kr. e. 4.) követően (aki meg akarta öletni Jézust, Mt 2,13) királysága négy részre oszlott, az így kialakult területeken fia (Arkelaosz, Heródes Antipász és Heródes Fülöp) illetve Lizaniász kormányoztak. Ők voltak a negyedes fejedelmek (tetrarchák).

3,3 MEGTÉRÉS KERESZTSÉGÉT. A megtérés magyarázatához ld. Mt 3,2, jegyzet; a János által gyakorolt bemerítés részleteihez ld. Mk 1,4, jegyzet.

3,8 MEGTÉRÉSEZHEZ MÉLTÓ GYÜMÖLCSÖKET. A szakasz részletesebb magyarázatához ld. Mt 3,8, jegyzet. „Viperafajzatok” alatt János a képmutató vallási és társadalmi vezetőket értette (ld. Mt 3,7, jegyzet). János arra hívta az embereket, hogy Isten iránti hűségüket

JÉZUS SZOLGÁLATA

A kezdetek éve

Esemény	Hely	Máté	Márk	Lukács	János
Jézus bemerítkezése	Jordán	3,13–17	1,9–11	3,21–23	1,29–39
Jézust megkísérti a Sátán	puszta	4,1–11	1,12–13	4,1–13	
Jézus első csodája	Kána				2,1–11
Jézus és Nikodémus	Júdea				3,1–21
Jézus a samáriai asszonnyal beszélget	Samária				4,5–42
Jézus meggyógyítja a királyi tisztviselő gyermekét	Kána				4,46–54
A názáretiek megpróbálják megölni Jézust	Názáret			4,16–31	

A népszerűség éve

Esemény	Hely	Máté	Márk	Lukács	János
Jézus elhív négy halászt	Galileai-tenger	4,18–22	1,16–20	5,1–11	
Jézus meggyógyítja Péter anyósát	Kapernaum	8,14–17	1,29–34	4,38–41	
Jézus prédikálni kezd Galileában	Galilea	4,23–25	1,35–39	4,42–44	
Máté úgy dönt, követi Jézust	Kapernaum	9,9–13	2,13–17	5,27–32	
Jézus kiválasztja tizenkét tanítványát	Galilea	10,2–4	3,13–19	6,12–15	
Jézus elmondja a hegyi beszédet	Galilea	5,1 - 7,29		6,20–49	
A bűnös nő megkeni Jézus lábát	Kapernaum			7,36–50	
Jézus ismét átutazik Galileán	Galilea			8,1–3	
Jézus elmondja az Isten országával kapcsolatos példázatokat	Galilea	13,1–52	4,1–34	8,4–18	
Jézus lecsendesíti a tengert	Galileai-tenger	8,23–27	4,35–41	8,22–25	
Jairus leányának feltámasztása	Kapernaum	9,18–26	5,21–43	8,40–56	
Jézus elküldi tizenkét tanítványát	Galilea	9,35–11,1	6,6–13	9,1–6	

A szembenállás éve

Esemény	Hely	Máté	Márk	Lukács	János
Heródes megöleti Keresztelő Jánost	Machaerus (Júdea)	14,1–12	6,14–29	9,7–9	
Jézus megvendégel ötezer embert	Bétsaida	14,13–21	6,30–44	9,10–17	6,1–14
Jézus a tengeren jár	Galileai-tenger	14,22–23	6,45–52		6,16–21

A SZENTLÉLEK AJÁNDÉKAI

A) Szolgálati ajándékok a gyülekezetben

Ajándék	Meghatározás	Általános hivatkozások	Konkrét példák
Apostol (konkrét)	A feltámadott Úr kifejezetten rájuk bízta az egyház megalapítását és az evangélium eredeti üzenetét.	ApCsel 4,33–37; 5,12.18–42; 6,6; 8,14.18; 9,27; 11,1; 15,1–6.22–23; 16,4; 1Kor 9,5; 12,28–29; Gal 1,17; Ef 2,20; 4,11; Júdás 1,17	Tizenkét apostol: Mt 10,2; Mk 3,14; Lk 6,13; ApCsel 1,15–26; Jel 21,14 Pál: 1,1; 11,13; 1Kor 1,1; 9,1–2; 15,9–10; 2Kor 1,1; Gal 1,1; 1Tim 2,7 Péter: 1Pt 1,1; 2Pt 1,1
Apostol (általános)	Bármilyen küldött, akit misszionáriusi vagy egyéb különleges feladattal bíztak meg.	ApCsel 13,1–3; 1Kor 12,28–29; Ef 4,11	Barnabás: ApCsel 14,4.14 Andronikosz és Júnia: 16,7 Titusz és mások: 2Kor 8,23 Epafroditosz: Fil 2,25 Jakab, Jézus testvére: Gal 1,19
Próféta	A Szentlélek ihletése nyomán szólt és Istentől hozott üzenetet a gyülekezetnek. Főként a gyülekezet lelki élete és tisztasága ösztönözte és érdekelte.	12,6; 1Kor 12,10; 14,1–33; Ef 4,11; 1Thessz 5,20–21; 1Tim 1,18; 1Pt 4,11; 1Jn 4,1–3	Péter: ApCsel 2,14–40; 3,12–26; 4,8–12; 10,34–44 Pál: ApCsel 13,1.16–41 Barnabás: ApCsel 13,1 Simeon: ApCsel 13,1 Lúcius: ApCsel 13,1 Manaén: ApCsel 13,1 Agabosz: ApCsel 11,27–28; 21,10 Júdás és Szilász: ApCsel 15,32 János: Jel 1,1.3; 10,8–11; 11,18
Evangélista	A hitetleneknek hirdeti az evangéliumot.	Ef 4,11	Fülöp: ApCsel 8,5–8.26–40; 21,8 Pál: ApCsel 26,16–18
Pásztor (presbíter vagy előljáró)	A gyülekezetet felügyeli, gondoskodik lelki szükségseik betöltéséről.	ApCsel 14,23; 15,1–6.22–23; 16,4; 20,17–38; 12,8; Ef 4,11–12; Fil 1,1; 1Tim 3,1–7; 5,17–20; Tit 1,5–9; Zsid 13,17; Pt 5,1–5	Timóteus: 1Tim 1,1–4; 4,12–16; 2Tim 1,1–6; 4,2.5 Titusz: Tit 1,4–5 Péter: 1Pt 5,1 János: Jn 10,2.11–14 Gájusz: 3Jn 1,1–7
Tanító	Isten Igéjét magyarázza, ezáltal építve a gyülekezetet.	12,7; Ef 4,11–12; Kol 3,16; 1Tim 3,2; 5,17; 2Tim 2,2.24	Pál: ApCsel 15,35; 20,20; 28,31; Róm 12,7–8; 1Kor 4,17; 1Tim 1,5; 4,16; 2Tim 1,11 Barnabás: ApCsel 15,35 Apollós: ApCsel 18,25–28 Timóteus: 1Kor 4,17; 1Tim 1,3–5; 4,11–13; 6,2; 2Tim 4,2 Titusz: Tit 2,1–3.9–10
Diakónus	Gyakorlati segítséget nyújt a gyülekezet tagjainak.	ApCsel 6,1–6; Róm 12,7; Fil 1,1; 1Tim 3,8–13; 1Pt 4,11	Hét diakónus: ApCsel 6,5 Fébé: 16,1–2
Gyámolító	Különböző módokon segíti a testvéreit.	1Kor 12,28	Pál: ApCsel 20,35 Lídia: ApCsel 16,14–15 Gájusz: 3Jn 1,5–8
Ügyintéző	A gyülekezet tevékenységeit igazgatja és felügyeli.	1Kor 12,7; Ef 4,11–12; 1Tim 3,1–7; Zsid 13,7–17.24	Péter: ApCsel 6,3–4; 11,1–18 Pál: ApCsel 20,17–35; 1Kor 11,23–24; 14; 16,1–9

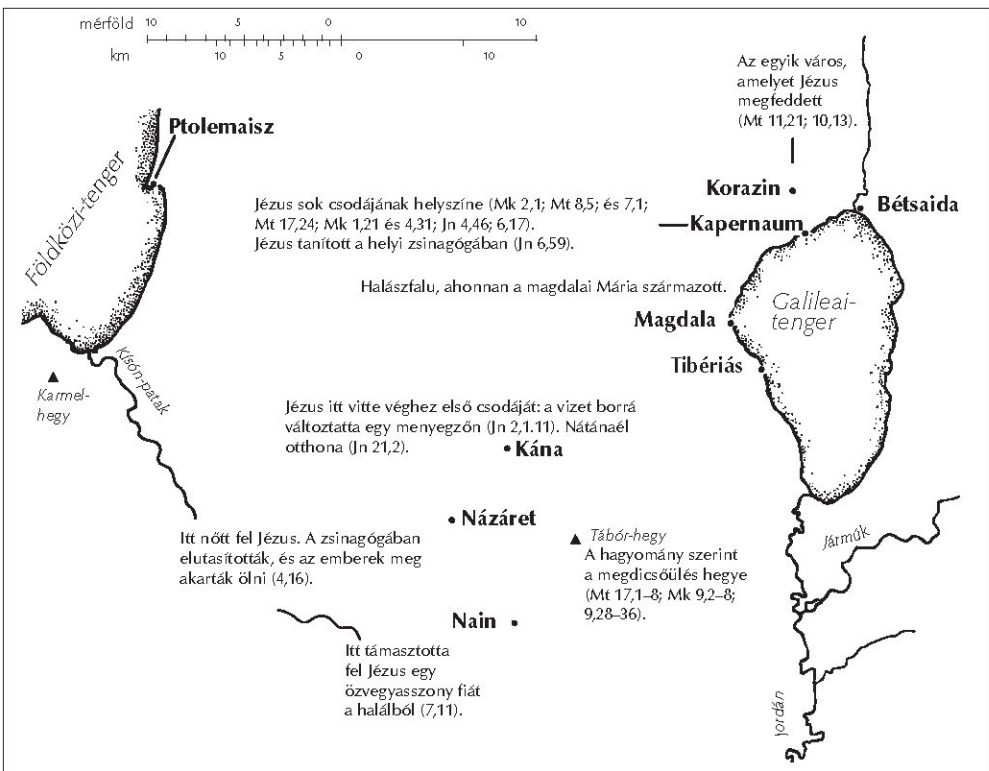
üdvösségről és a Krisztusba vetett hit által elnyerhető új életről szóló örömhír – a reménység üzenete a szegények számára (Mt 5,3; 11,5; 7,22; Jak 2,5).

(1) A „szegények” (g. „*ptókhosz*”) a rászoruló, hátrányos helyzetű, és sok esetben elnyomott embereket jelenti. Bibliai értelemben azokra vonatkozik, akik nagy szükségben vannak, és alázatosan Istenhez fordulnak segítségért. Lehet, hogy a szegények nem rendelkeznek világi ranggal vagy befolyással, de ha hűségesek Istenhez, örömmel várhatják a pillanatot, amikor Isten megszabadítja őket – valamennyi követőjével együtt – a világot uraló bűntől, szenvedéstől, éhezéstől és gyűlölettől (ld. „A BIBLIAI REMÉNYSÉG” c. cikket, 704. o.). Aki bízik Istenben, és lelkileg akar meggazdagodni, az nem földi dolgokra alapozza vagyonát és életét (ld. Zsolt 18,28; 22,27; 25,9; 37,11; 72,2.12–13; 74,19; 147,6; Ézs 11,4; 29,19; Lk 6,20; 16,25; Jn 14,3, jegyzet).

(2) Azok a szegények, akik Istenben bíznak, és hozzá hűek, bizonyosan megszabadulnak a szenvedéstől, elnyomástól, igazságtalanságtól és szegénységtől (6,20–23; 18,1–8). Egyelőre azonban sokan olyan nagylelkű keresztyének révén lelhetnek – legalább részben – enyhülést, akiket Isten anyagi javakkal áldott meg (ld. „A SZEGÉNYEK ÉS ELESETTEK MEGSEGÍTÉSE” c. cikket, 1124. o.).

(3) Isten rátekint azokra, akik földi mércével mérve szegények, és gazdagnak mondja őket, ha átadják neki életüket (Jel 2,9). Semmiképpen nem szabad lelkileg vagy erkölcsileg alacsonyabb rendűnek tartanunk a szegényeket (ld. Jel 2,9, jegyzet). Lehetséges, hogy sok tekintetben pontosabban látják a vagyont, az életet, a lelki dolgokat, és csodálatra méltóbb módon állnak azokhoz.

JÉZUS GALILEÁBAN

1. TÉRKÉP

